

קבוץ יד-מרדכי
דף מזכירות מס' 948
4/5/06

הדף נשלח גם בדוא"ל

בדף הפעם: *יום הזכרון*יום העצמאות*עצרת השואה והגבורה*לאחר נפילת הקאסם* צוות התגובות- עודד*
*תשובה לעודד*לזכרה של שרה שטיינברג*פסח עם חברי ארז*מהמחלבה* שילוט בקיבוץ*קלפי וערעורים*

יום הזכרון ויום העצמאות

השבוע ציינו עם כל בית ישראל את יום הזכרון לחללי צה"ל ואת יום העצמאות.

על עריכת טקס הזכרון בכבוד ובטוב טעם אחראים: ענת ר. גבי ק. יהודית מ. וורד ב-ס. להגברה דאגו עידו ד. וגיל ש. וכמובן אי אפשר בלי חניכי המוסד שסייעו לסדר ולהכין כל מה שנחוץ.

לקיומם של ערב השירה ופיקניק העצמאות המסורתי מגיעה תודה גדולה למלכה ק. מרים כ. יפעת ה. אסתר מ. רוני ל. עידו מ. והחבריה הטובים מהמוסד. סוגרת את הרשימה נאווה.

תודה ענקית לדבורה וייס שנענתה לבקשה הנואשת לבישול ערב לפיקניק!
לצד ציון החוויות הנעימות שמשאיר אירוע עצמאות שכזה ראוי להזכיר לעצמנו שבלי השתתפותם של חברים בצוותי החג לא נוכל לקיימם.

.....

עצרת השואה והגבורה

בשבוע שעבר קיימנו את עצרת השואה והגבורה המסורתית. בשל ירי הקאסמים והכרזות ה'שחר האדום' היו לא מעט התלבטויות האם לקיימה ובסופו של דבר התנהל האירוע חלק, במקצועיות ובאותה רמת ביצוע גבוהה המוכרת לנו.

על כך מגיעה תודה להרבה מאד אנשים ומשום שלא אוכל להזכיר את כולם אציין חמישה, הנושאים במשך שנים בעיקר האחריות לקיומה של העצרת: קודם כל רבקה קנטור – המפיקה זה שנים את העצרת ואיתה עידו דגני הבמאי.

לידם, מכוחותינו, חובה נעימה היא לציין את צחי לבנון המפיק המקומי ואת עמי האחראי לנושאי בטחון ותשתית שונים. אחרון, ישראל מידן המלווה במשך שנים את ארגון העצרת ומטפל בנושאי תקציב וקשר עם גורמי חוץ שונים.

להם ולכל אלה שלא הוזכרו כאן מגיעה כאמור תודה גדולה על קיומו הקבוע ולאורך שנים של הטקס המרשים.

לאחר נפילת הקאסם

הקאסם שנפל ביד מרדכי קיבל חשיפה תקשורתית יותר מעשרות שנפלו לפניו ואחריו ביתר הישובים עוטפי עזה בגלל הקלטה מקרית ששימשה את תחנות הרדיו והטלוויזיה הצמאים לחומר כזה. גם חברי הקיבוץ קיבלו הזדמנות להתראיין. מה נכון לעשות במקרים כאלה?

מצד אחד – הרצון להעלות את נושא חוסר המיגון המתאים לכלל התושבים. מצד שני – קיבוץ שרוצה למשוך תירות, ילדים והורים למערכות החינוך, מפעלים ועוד גורמים הקשורים לגורמי חוץ – היה אולי מעדיף להצניע את האירוע. למרות שיש ספק לגבי כושר הדיוק של טילי הקאסם, נראה לי שמיותר לנדב מידע על שעות הפעילות של ילדינו באולם הספורט.

בעצרת הזיכרון לשואה ולגבורה שברנו לדעתי שיא שלילי בתחום זה. אקדים ואומר שלרוב אני אוהב לשמוע את הדברים שכותב אלון דגן והמוקראים בחגי הקיבוץ. הפעם הדברים קוממו אותי. ברור לי שגם אלון וגם עידו, שקרא את הדברים בעצרת, לא התכוונו לפגוע בזכרון השואה, אבל כשאתה כותב ו/או קורא דברים בעצרת המיועדת לקהל הרחב חשוב לכתוב בצורה שגם אנשים הבאים מבחוץ יבינו את כוונותיך. הגדרת אירוע נפילת הקאסם ביד מרדכי כ"ליל הבדולח שלנו" במיוחד בפני קהל של משפחות ניצולי שואה לא היתה במקום.

איך אפשר להזכיר באותו משפט אירוע שלמזלנו גרם לניפוץ כמה זכויות לבין אותו אירוע שבו עלו באש עשרות בתי כנסת ויהודים נפגעו? אני בכלל מתנגד להשוואות שעושים בין אירועים שקורים היום לבין אירועי השואה. לדוגמה – הטלאי הכתום ששמו מתנגדי ההינתקות על בגדיהם.

עד עכשיו היינו ברי-מזל בכל מה שקשור לקאסמים בהשוואה עם ישובי הסביבה. עשרות נפלו בשדרות, בזיקים בנו חנוכיות מקאסמים, בכרמיה היו פגיעות בנפש וברכוש ובנתיב העשרה – גם שם פגיעות רבות כולל זו שפגעה בדנה גלקוביץ ז"ל. אין שום קשר בין "עמידתנו" מול הקאסמים לבין מה שעבר על מיסדי הקיבוץ במלחמת הקוממיות. הם עמדו בהגנה על המדינה ועל חייהם מול הצבא המצרי ואנחנו, למזלנו, נפגענו רק באיכות חיינו. קשה לנו להחליט מה מפריע לנו יותר – הציפיה לנפילת הקאסמים, כריזת "שחר אדום" או הירי של חיל התותחנים. אולי עכשיו לקראת יום הזכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה תהיה זו הזדמנות טובה עבורנו לחזור לפרופורציות הנכונות – אנחנו כנראה לא כאלה גיבורים או לפחות עוד לא היתה לנו הזדמנות להוכיח זאת. להיות חבר או תושב ביד מרדכי זו זכות וכבוד אבל לטעמי חרדה והתבכינות לא ראויות לזכרם של הנופלים שבזכותם אנחנו פה. יהיה זכרם ברוך ויום עצמאות שמח.

דני שני

צוות תגובות של שותרי חופש הדיבור

בערב חג הפסח מצאתי בתא הדואר שלי נייר מוזר, בראשו התנוססה כותרת בשם "צוות תגובות", בו אנו מתבקשים ברוב טובנו לא להתראיין בתקשורת ושאר גורמים עויינים. כשקראתי מודעה זאת התחלתי להרהר בתאריך בו אנו נמצאים. זה לא אחד באפריל, אנו גם לא עומדים לפתחו של פורים, אז אולי באמת ובתמים הוא התכוון לכך? ליתר ביטחון התקשרתי ושאלתי אותו האם זאת הייתה בדיחה. "ממש לא!" נעניתי. אני עדיין מתחבט ביני לבין עצמי, מתקשה לעכל.

אני רוצה להזכיר לכותב המאמר ולכל מי שחזר מכוכב אחר: ברית המועצות התפרקה מזמן וסוריה היא רק שכנה שלנו ולא מקור השראה, וזאת כיוון שאופי המשטרים שונה בכך שישראל מושתתת על ערכים דמוקרטיים, שאחת מאבני היסוד שלהם הינו חופש הדיבור. גם חברי יד מרדכי הינם אזרחי מדינת ישראל, אם שכחת, ומכאן זכותם להנות מהזכות לדבר.

לכן יוסי, הצעתי לך, על מנת להיות עקבי ואפקטיבי בגישתך שלא לשוחח עם גורמי חוץ, קנה מעולים ותלה אותם על פיות החברים, ודרך הזונדה באף תגיד לנו מה לדבר ועם מי. על אדיבותך זאת אני מודה לך מראש.

אכן יוסי, כפי שאתה כותב, ציטוט: "הגיע הזמן לעשות חושבים לגבי אופן ההתנהלות" של מי שמנסה לכפות עלינו שתיקה ובמסגרת זאת תטפלו בחרדותיכם נטולות הפשר מהתקשורת במדינה דמוקרטית. אגב מעניין ומסקרן, וזה כמעט זכות הציבור לדעת, מדוע אתה כה חושש מהתקשורת? הרי תמיד הייתה זאת מכוחותינו.

מכאן יובן שאני קורא לכל החברים שיש להם מה להגיד, לכתוב, לשיר, לצייר וכיוצא בכך, להביא את דברם אל הציבור הרחב ורצוי שיהיה רחב ככל האפשר. זאת כמובן ניתן לעשות טוב יותר דרך אמצעי התקשורת ומיותר לציין, עשו זאת מבלי להיוועץ במי שאתם לא חפצים!! ציטוט: "שלא נצטרך".

קריאתך זאת לציבור אנשים במדינה דמוקרטית מדיפה את ניהוחותיה של מאה שנים ועוד כמה מקומות שרוחות ליבראליזם וקידמה שורים במעונם. לכל שוחרי חופש הדיבור (הכלול בחירויות היסוד של מדינת ישראל ומאבני הפינה של חוקי היסוד הנוגעים לכבוד האדם וחירותו) אני מציע לנהוג ברוח השטויות שאני כותב אליכם במכתבי זה ולקבל את המכתבון המוזר - הקורא לנו לנצור פינו (ולהצטרף אל אגודת האילמים מרצון), אותו מצאנו בתיבת הדואר - כהלצה.

לכל הזקוקים להכנה נפשית בפני הבאות, הרי לפניכם ההתפתחות הדיאלקטית של המגמה: הורתה הייתה בנו נו נו לשבעה חברים, מכובדים יותר ומכובדים פחות, אבל מה שבטוח סוררים, בכך שפנו למוסד מכובד על מנת שיתקיימו נורמות מכובדות בקהילתנו. המשכה הייתה במכתבון המדובר, אל כלל החברים, שלא אחראיים למעשיהם ולא מבחינים בין טוב לרע (וזה כבר כן מתקשר לפסח, ראה ארבעת האחים ולפורים "עד לא ידע") כדי שישמרו לנפשם מהתקשורת העוינת.

והמשך של המשך יהיה מטבע הדברים, ש'וואדים' מהמסגריה ירתך לנו את השפתיים כך שלא נוכל לקשקש, ובכך האינטרס הציבורי יובטח. כי עם שפתיים מרותכות לא ניתן לשוחח עם התקשורת הערמומית וחורשת הרע.

פתאום בא לי להפליג על כנפי הדמיון ולהשתעשע בתסריט - בו אנו כולם מככבים כילדים טובים וצייתנים וממלאים אחר החוק שלא לדבר עם התקשורת. לכן אנצל את הדקות האחרונות לפני שתורי לריתוך השפתיים יגיע: בום בום בום, קסאמים משסעים את אדמתנו. חלקנו בוכים, חלקנו צוחקים וחלקנו מתים. בעקבות הקסאמים מגיעים מיקרופונים מכל עבר ואחריהם מסתתרים רפי גינת, יונת ואמנון לוי ועוד כמה מיקרופונים המסתירים סדרה של חטטנים... רפי גינת פונה לישראל מידן, "סלח לי אתה חבר קיבוץ?" "ממ ממ ממ" ישראל מהמהם בפה סגור ומתיישר, תוך שהוא מצביע לכיוון שרפי לא מבין את פשרו. זהו כמובן מקלט המזכיר.

אמנון לוי ניגש לעודד ויס, הנ"ל שולף פתק מכיסו ובו כתוב: "אסור לדבר עם התקשורת, תסתלק ממני עוכר ישראל!"

יונית תופסת את גיורא, שבדיוק מגיע מאשקלון. טוב כאן ברור גם למזכיר שלא ניתן לעמוד בפיתוי ולאחר פרץ ראשון של הגיגים שנורים מגרונו, גיורא מתעלף. יונת לא מבינה, היא עדיין צעירה וחסרת ניסיון...

עוד באותו הערב, מהדורת החדשות המרכזית פותחת בידיעה הסנסציונית: "כתוצאה מנפילת קסאמים על יד מרדכי, פרט לאחד שהתעלף ובמזל לא נפגע בגלל זריזותה של יונת, כולם לקו בסוג של אוטיזם, בו מגיבים עם עיניים מפותחות ומבולבלות, אבל לא עם הפה, ובנוסף מצביעים לכיוון מסוים. סוג זה של אוטיזם אינו ידוע ברפואה. הפסיכיאטרים מיחסים אותו לתגובה פוסט-טראומטית עקב נפילת הקסאמים אשר עוררו טראומות מודחקות שעברו מדור לדור".

בברכת חברים מ'קיבוץ השתקנים' עודד ויס

על מה יצא הקצף ?

הנושא המרכזי בפעילות הנובעת מנפילת הקאסמים ואיומים בטחוניים אחרים שנוספו באחרונה באיזור הוא השגת מיגון מתאים למוסדות החינוך שלנו. אחת הדרכים בהן אנו מנסים להשיג מטרה זו היא הצגת מצבנו/עמדתנו בתקשורת. את העוסקים בנושא זה – הורים ובעלי תפקידים ממערכות החינוך, הבטחון והמזכירות של ישובי האיזור מעסיקות שאלות לא פשוטות הנוגעות ליציאה לתקשורת – אל מי יוצאים ? מי ידבר ? מה אומרים ? מתי יוצאים ? ועוד ענינים כאלה, היכולים להשפיע על אפקטיביות ההופעה הציבורית ועל הסיכוי להשיג את מבוקשנו. כדאי לזכור שמדובר באנשים שאין להם נסיון או רקע מקצועי בנושאי תקשורת. על רקע זה נשלח 'הניר המוזר' שכל כך פרע את שלוותו של עווד. איש לא עוסק בישיבות אלה בנושאי חופש הדיבור ועד למקרא רשימתו של עווד הייתי משוכנע שמיותר להסביר מדוע. בדיעבד אני רואה שטעיתי ועווד ואולי גם אחרים פירשו את הפניה לתאום התבטאויות כפי שפירשו. צר לי על כך. יוסי

.....

הפגנה בצומת יד מרדכי

להפסקת ירי הקאסמים,
למען בטחון ילדינו,
למען מיגון בית הספר 'חופים'
בטרם קרות אסון

יום ראשון 7 במאי 2006 בשעה 16:00

יהיו פלקטים ותהיינה חולצות מיוחדות
ומוזמנים הורי הילדים ותושבי האיזור

ההפגנה ברשיון

עם נחמה מן ומשפחתה
אנו אבלים על מותה של
אמה

שרה שטיינברג

ביום הולדתה ה 90 ערכה המשפחה מסיבה לשרה
ונחמה כתבה לה את השיר המצורף

ועוד בעקבות הפסח

רציתי לשתף ולספר לכם על ערב ליל-הסדר שחגגנו(27 חברים+אורחים מארז), ביד מרדכי. מההתחלה, כאשר נוצרו המגעים הראשונים, הרגשנו בהיענות חמה ומזמינה- הן של שפרה מנהלת המטבח, דרך רותי - האחראית על סדרי הישיבה וכלה בחנה - 'אם הסדר'. נכון, האירוח היה בתשלום, אולם ההרגשה- שמשתדלים שנשב במקום טוב באמצע. ליד הבמה, שמבקשים שנכדינו ישתתפו בטקס ויעלו לבמה גם להבאת אגדי שיבולים, וגם לשיר יחד עם ילדי המקום את ארבע הקושיות- היתה טובה ונעימה. כמו כן אורנה בנטוב השתתפה בקריאת קטעים מההגדה- וקראה יפה. בתחילת הטקס אמרה חנה ('אם הסדר'): "התכנסנו הערב כמשפחה אחת גדולה, והפעם מסובים עמנו שכנים טובים, משפחות מקיבוץ ארז, שבחרו להסב אל שולחן "סדר הפסח" שלנו. שמחים על היותכם אתנו כאן.ועתה הריני מוכנה ומזומנה לספר ב"ציאת מצרים" עם כל עם ישראל." כשסיימה את דבריה- מוחאים כף לכבודנו. האוירה הנעימה, התוכן, שירת חבורת זמר של בחורים ושירתן היפה של שתי בחורות+נגינת אקורדיאוניסט שליווה את השירה במשך כל הערב, היו מרשימים! אגב, כל מי שקרא הגיע לבמה ולמיקרופון וקולו נשמע היטב. הכל, הכל היה מרגש, יפה ונעים. בסיום, אברהם דנן ספונטנית קם, ובמילים יוצאות מהלב הודה למארגנים ולחברי יד מרדכי על האירוח החם. ושוב - מחיאות כפיים לשמע ברכתנו ותודתו. ארגון הארוחה היה חדש לנו, כיוון שלא היו מגישים והכל היה מוכן על השולחנות: על כל שולחן מתקן שמחמם את כל סוגי המזון במשך הטקס - וכאשר מגיעה הארוחה רק צריך להוריד את הכיסוי והאוכל חם, מהביל וטעים. לסיכום: רצינו לספר לחברים בארז על האירוח החם וההרגשה הטובה של אורחים רצויים. של תחושת היחד שקיבלנו משכנינו הטובים חברי יד מרדכי.

כתבה רות כלב

חדשות מהמחלבה

החל מחודש אפריל השנה המחלבה עברה לידיים פרטיות ושמה : חלב "איכות". לאחר שלושה שבועות של התחדשות והכנות התחלנו בייצור גבינות רכות מחלב עיזים ובקרוב המחלבה תייצר גם יוגורטים וחלב עיזים לשתייה. לא ניתן לבקר במחלבה מסיבות רבות (היגינה , בד"ץ ועוד..). נודה לכם אם תקפידו להימנע מביקורים. בעתיד מקווים להעמיד לרשות המרכול את כל מוצרי המחלבה. בשעה טובה !

יצחק מן

שילוט הקיבוץ

ועדת התכנון, לקחה על עצמה להכין הצעה לשילוט הקיבוץ ע"י אנשי מקצוע בעלי נסיון בתחום השילוט. בזמן בנית הכיכר הוסר השילוט הישן. השילוט שנעשה בזמנו, ע"י יוסי שחר - שיני הזמן כילו אותו.

לדעתינו יש לתכנן באופן מקצועי שילוט חדש וברור. כמו כן מקום לאירועים קצרי מועד כגון: חתונות, ימי עיון וכו'. במידה וימצא תקציב, יפורסמו הצעות ועלותן כנהוג. הכוונה לשלט את ענפי המשק, המפעלים, ענפי העזר ואתרי התיירות. אי לכך אני מבקש ליצור איתי תקשר על מנת שנגדיר לכל ענף את תוכן השילוט הראשי בכניסה ואת שלטי ההכוונה.

בינתיים נא לא "לקחת את החוק לידיים" ולהציב עובדות בשטח.
חשוב שהשילוט יעשה באופן מקצועי.

תודה על שיתוף הפעולה
בשם צוות התיכנון: **שוקי.**

קלפי וערעורים

בסוף השבוע שעבר הלכנו להצביע בקלפי.
התוצאות שהתקבלו –

- * **אלחנן ורדי** אושר לתפקיד מבקר הפנים ביד מרדכי
- * **יעקב קפלן** אושר לתפקיד יו"ר הוועדה הכלכלית ביד מרדכי
- * הקיבוץ בחר להפסיק את פעילות ה'חנות יד שניה'
- * הצעת המזכירות להרכב צוות משאבי אנוש – לא התקבלה

אגב, על סעיף זה – הרכב צוות מש"א - הוגש ערעור לפני ההצבעה בטענה שנוסח הצעת ההחלטה לא תקין. כיוון שהנימוקים לא היו מקובלים על כותב שורות אלה נערכה ההצבעה והערעור ישמע כעת.

ערעורים נוספים שהוגשו לאחרונה

*** על החלטת החוזרת של המזכירות להסדרי דיור מסיימי הי"ב והחילים.
נושא זה היה במזכירות במסגרת דיון חוזר והוא יגיע כעת לשיחה

*** על החלטת המזכירות שעסקה בהסדרי רכב/נהג בית.
נושא זה יגיע למזכירות לדיון חוזר עם המערערים.

אסיוט הידוע צרור ברכות

אסביט האדוואַיט - יצחק ודינה מריט ויצחק
אסביט בתיה וחצי מן
אהואַדט נכדתם

תות

בתם של של ודנה אחות לנס
ברכות אמסחה האורחת

מלל טוב

אסבא מוניו אהוריק דודי ואבנר ענבר
אחיים אופיר ואיתי
אנשוואיה של מיקה עם בח"ל אלעד
ברכות אמסחה האורחת

ברכות עם לחנה מורכ ומשה סוקר
אהואַדט נכדתם
ביתם של צינת וליא
אחות ליובא ויונתן
וברכות אמסחה האורחת

שבוע טוב